

48
E
206

R OMÂNIA
CURTEA DE APEL TÂRGU MUREŞ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Dosar nr. 801/102/2009

Decizie nr. 1188/R

Şedința publică din 05 Noiembrie 2010

Completul compus din:

- Președinte

- Judecător

- Judecător

Grefier - ~~H. Gheorghiu~~

Pe rol pronunțarea asupra recursului promovat de **S.C. S.R.L.**, cu sediul social în municipiul Târgu-Mureş, str. Borzeşti, nr. 1, judeţul Mureş, înmatriculată sub nr. J 26/383/1999, Cod unic de înregistrare 11851070, atribut fiscal R, împotriva Sentinței nr. 450/23.04.2010, pronunțată de Tribunalul Mureş - Secția Contencios Administrativ și Fiscal în dosarul nr. 801/102/2009.

În lipsa părților.

Se constată că judecarea recursului a avut loc în şedința publică din data de 26 octombrie 2010, desfășurarea dezbatelor și concluziile părților au fost consemnate în Încheierea de şedință din acea dată, care face parte integrantă din prezenta decizie, iar pronunțarea s-a amânat pentru ziua de astăzi, 5 noiembrie 2010, când s-a pronunțat prezenta decizie.

C U R T E A,

Asupra recursului de față,

Prin Sentința nr. 450/23.04.2010 a Tribunalului Mureş s-a admis în parte acțiunea în contencios administrativ formulată de către reclamanta SC ~~L~~ack Com SRL, în contradictoriu cu Ministerul Economiei și Finanțelor prin DGFP Mureş, fiind modificată Decizia

nr.167/2008 din 25.03.2009 emisă de către pârâtă în sensul admiterii în parte a contestației administrative formulată de reclamantă; al anulării parțiale a Deciziei de Impunere privind obligațiile de plată suplimentare nr.14/20.10.2008 și a Raportului de Inspectie Fiscală nr.14/20.12.2008 fiind exonerată reclamanta de la plata sumei de 39 de lei cu titlu de impozit pe profit și suma de 21 lei cu titlu de majorări de întârziere; s-au menținut celelalte obligații suplimentare stabilite prin actele administrative fiscale atacate și s-au respins celelalte cereri. De asemenea, s-a luat act că nu s-au solicitat cheltuieli de judecată

În considerentele hotărârii atacate, s-au reținut următoarele :

În urma verificării efectuate de organele de control din cadrul Administrației Finanțelor Publice Tg.Mureș - Activitatea de Inspectie Fiscală la reclamanta SC ~~Autoparcul Cetății~~ SRL, ce a avut ca obiect efectuarea unei inspecții fiscale generale, în scopul verificării modului de determinare și evidențiere a impozitului pe profit, a taxei pe valoarea adăugată și, a contribuțiilor salariale, au fost întocmite Raportul de Inspectie Fiscală nr.14/20.10.2008 și Decizia de Impunere nr.14/20.10.2008 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, prin care s-a reținut că reclamanta datorează bugetului de stat suma de 23.292 lei cu titlu de impozit pe profit stabilit suplimentar respectiv suma de 13.217 lei cu titlu de majorări de întârziere la impozitul pe profit, respectiv suma de 13.217 lei cu titlu de TVA stabilită suplimentar, respectiv suma de 5808 lei cu titlu de majorări de întârziere la TVA.

Prin Raportul de Inspectie Fiscală nr.9/8.12.2006, perioada supusă verificării a fost 01.11.2002-31.08.2005, inspecția fiscală fiind desfășurată efectiv în perioada 23.10.2006-17.11.2006 și 8.12.2006.

Prin Raportul de Inspectie Fiscală nr. 14/20.10.2008, perioada supusă verificării a fost 01.01.2005-31.12.2007, inspecția fiscală fiind desfășurată efectiv în zilele de 28,29.07.2008, 1-15.08.2008, 16.09.2008-25.09.2008, 6.10.2008-16.10.2008 și 20.10.2008.

Perioada 01.01.2005-31.08.2005 a fost comună celor două inspecții fiscale, însă obiectivele au fost diferite; și, prin urmare, susținerea petentei potrivit căreia organele de control au reverificat perioada ianuarie-august 2005 nu se poate reține.

În privința temeiniciiei actului administrativ atacat instanța a reținut următoarele:

Cu privire la facturile emise pe numele altui beneficiar, conform anexei nr.4 , s-a exclus din baza de impozitare suma de 13.523,70 lei reprezentând cheltuieli de exploatare și a fost

determinat un impozit pe profit suplimentar de 2.293 lei, majorări de întârziere de 2.356 lei și penalități de 52 lei.

S-a reținut că organul de soluționare a contestației și-a exprimat punctul de vedere prin decizia atacată doar cu privire la factura nr. 4.667.840 din 10.02.2009 în valoare totală de 244,5 lei, aceasta deoarece reclamanta nu a adus argumente cu privire la celelalte facturi.

De altfel nici în fața instanței nu au fost aduse argumente decât cu privire la această factură în sumă totală de 244,5 lei, care atestă plata unor servicii de cazare pe numele d-lui Ciarpaglini Marco administratorul firmei SC Europack Com SRL și reprezintă în conformitate cu prevederile art.21 alin.2 lit. e din Legea nr.571/2003 (text în vigoare din 1.01.2009) o cheltuială deductibilă.

Potrivit acestui text legal sunt cheltuieli efectuate în scopul deducerii de venituri, cheltuieli de transport și cazare în țară și în străinătate, efectuate de către salariați și administratori, condiția pretinsă de către inspectorii fiscale ca această cheltuială să fie destinată unui interes comercial nefiind prevăzută de lege.

În privința celeilalte facturi, chiar dacă reclamanta nu a adus argumente în sprijinul ideii că întreaga sumă de 13.523,70 lei reprezintă cheltuială deductibilă, expertul contabil a stabilit că facturile nr.6848605/12.03.2005 în sumă de 339,93 lei + TVA; nr. 3356106/23.05.2005 în sumă de 2318,36 lei+TVA și nr.345159/20.06.2005 în sumă de 475 lei, nu pot constitui documente justificative întrucât beneficiarul bunurilor și serviciilor nu este reclamanta și nu reprezintă o cheltuială deductibilă.

În privința facturilor nr. 24343/21.03.2005 și 4667840/29.11.2005 acestea au fost înregistrate în evidența contabilă a reclamantei, fiind inseriate din greșeală în arhiva reclamantei, deși ele aparțin altei firme.

Cu privire la cheltuielile deductibile care nu au la bază un document justificativ, întrucât documentele nu conțin elementele obligatorii prevăzute de lege, conform anexei 6, s-a exclus din baza de impozitare suma de 1.112 lei reprezentând cheltuieli de exploatare și a fost determinat un impozit pe profit suplimentar de 5016 lei și majorări de întârziere de 230 lei.

În fapt, în perioada supusă verificării (2005-2007) a fost înregistrată pe cheltuieli deductibile (contul 628 „alte cheltuieli cu servicii prestate de terți”, 602 „cheltuieli cu materiale consumabile, respectiv 322 „lucrări în curs” finalizate până la data verificării).

suma de 31.345 lei în baza unor facturi fiscale în care nu sunt înscrise datele de identificare ale cumpărătorului, denumirea corectă a beneficiarului, codul unic de înregistrare fiscală, număr de înregistrare la Registrul Comerțului și adresa la care cumpărătorul își are sediul, elemente obligatorii prevăzute de formularul tipizat, cod 14-4-10/A, aprobat prin HG nr.831/1997. În consecință, organele de inspecție fiscală au barat și au semnat facturile fiscale pentru ca, ulterior controlului acestea să nu mai poată fi completate.

Suștinerile reclamantei, conform căror organul de control prin bararea și semnarea facturilor fiscale a adus un grav prejudiciu dreptului contribuabilului de a-și corecta documentele, conform art. 81 ind.1 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal aprobate prin OG nr.44/2004, nu pot fi reținute în condițiile în care în conformitate cu prevederile art.94 alin.3 lit. e din Ordonanța Guvernamentală nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, pentru ducerea la îndeplinire a atribuțiilor inspecției fiscale, organul de inspecție fiscală va precede la stabilirea bazei corecte de impunere, a diferențelor datorate în plus sau în minus, după caz, față de creația fiscală declarată și sau stabilită, după caz la momentul începerii inspecției fiscale. De aici a rezultat obligația contribuabilului de a pune la dispoziția organelor de inspecție fiscală toate documentele justificative și evidențele finanțiar contabile și fiscale, aşa cum sunt întocmite, înregistrate și declarate la momentul începerii inspecției fiscale, iar inspectorii fiscali nu au greșit când le-au semnat în starea în care le-au găsit.

În privința deducerii cheltuielilor aferente achiziționării de bunuri care nu sunt utilizate în scopul obținerii de venituri, prin anexa 11 s-a stabilit impozit pe profit suplimentar de 1573 lei și majorări de întârziere de 988 lei.

În fapt, în luna noiembrie 2006 reclamanta a înregistrat factura fiscală nr.8700872 din 8.11.2006 emisă de SC Rodox Fashion SRL reprezentând „40 buc. geacă uomo” în valoare de 9.832,8 lei și TVA aferentă în sumă de 18.682,3 lei, în categoria cheltuielilor deductibile (603- „cheltuieli privind materialele de natură obiectelor de inventar”), dar, la data controlului s-a constatat că aceste bunuri nu există în stoc și nu a rezultat că ar fi fost facturate către alt beneficiar.

În mod corect au concluzionat organele de control că din documentele verificate nu rezultă că bunurile achiziționate sunt

aférente vreunei lucrări execute de un subantreprenor, acestea fiind evidențiate în contul 303 „obiecte de inventar” și nu în contul 332 „lucrări în curs”, sau 302 „Materiale consumabile conturi de cheltuieli de exploatare în care sunt evidențiate toate achizițiile aferente lucrărilor contractate.

Cu privire la deducerea cheltuielilor cu amortizarea și piesele de schimb aferente reparațiilor autoturismelor Renault Kangoo, instanța a reținut în fapt, că, SC Europack Com SRL a înregistrat în evidență contabilă în perioada supusă verificării, cheltuieli cu amortizarea în valoare de 3.858 lei cu cheltuieli cu piese auto în valoare de 7.080 lei aferente mijloacelor de transport indicate în valoare totală de 15.186 lei achiziționate din Germania la data de 21.04.2005.

La controlul efectuat, organele de inspecție fiscală au constatat că de la data achiziționării mijloacelor de transport și până la data controlului, mijloacele de transport nu au fost înmatriculate pe societate, unitatea neputând face dovada utilizării mijloacelor fixe în scopul realizării de venituri impozabile, motiv pentru care au fost considerate nedeductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile cu amortizarea pentru cele două autovehicule în valoare de 6.858,36 lei, calculate și înregistrate de către societate în perioada septembrie 2005 - decembrie 2007, precum și cheltuielile cu piese auto efectuate în valoare de 7.080,35 lei.

La Capitolul IV "Alte constatări" din Raportul de inspecție fiscală nr. 14/20.10.2008, organele de inspecție fiscală au precizat că "S.C. FURCTACK COM S.R.L. nu are angajați în perioada aprilie 2005 - decembrie 2007., motiv pentru care lucrările sunt date în antrepriză la terțe persoane juridice."

Având în vedere cele anterior prezentate, s-a reținut că mijloacele fixe marca Renault Kangoo nu au fost utilizate de la data achiziției acestora și până la 31 decembrie 2007, întrucât bunurile au fost achiziționate avariate, implicit fără a fi puse în circulație, prin urmare, nu au fost utilizate în scopul obținerii de venituri impozabile.

În privința deducerilor efectuate cu autoturismul Mini Cooper, prin anexele 19 și 20 a fost stabilit impozit pe profit suplimentar de 6.828 lei și majorări de întârziere de 4.210 lei.

Astfel, autoturismul marca Mini Cooper în valoare totală de 79.135,63 lei a fost achiziționat în baza contractului de leasing

finanțiar nr. SGL 2742/6.10.2005 încheiat cu SC BRD Soglease SRL din București.

La verificarea efectuată, organele de control au concluzionat că, în condițiile în care, în perioada iunie 2005 - decembrie 2007, unitatea nu avea angajați, iar administratorul S.C. Europack Com S.R.L., dl. Ciarpaglini Marco, a achiziționat și utilizat în scopul activității desfășurate autoturismul de lux marca BMW X5, în baza unui contract de leasing finanțier încheiat cu S.C. Egnatia Leasing S.R.L., în valoare de 164.475 lei, nu poate fi justificată utilizarea autoturismului marca Mini Cooper în vederea desfășurării activității economice a firmei, respectiv pentru realizarea unor operațiuni taxabile.

Cu privire la înregistrarea în contabilitate a unor cheltuieli deductibile cu piesele auto, prin anexa 23 s-a procedat la calculul unui impozit suplimentar de 303 lei majorări de întârziere de 4.495 și penalități de 32 lei.

Urmare a verificării efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că SC Europack Com SRL a înregistrat cheltuieli în valoare totală de 29.244,31 lei aferente achiziționării unor piese auto și reparațiilor unor autoturisme care nu sunt înregistrate pe societate în perioada la care se referă cheltuielile și nu pot fi justificate că ar fi destinate utilizării în scopul obținerii de venituri. Totodată, societatea a înregistrat cheltuieli de întreținere și reparații în quantum de 1.824,42 lei, cu autoturismul marca Mini Cooper, care nu este utilizat de societate în scopul obținerii de venituri.

SC Europack Com SRL nu avea angajați în perioada aprilie 2005-decembrie 2007, dl Ciarpaglini Marco fiind administrator și asociat unic, iar în perioada august 2005-iunie 2007 societatea nu avea în patrimoniu autoturismele Audi A4, Audi A6 și VW Golf 4.

Documentele justificative prezentate de societate în timpul controlului au fost: factura fiscală nr. 9800491/3.10.2005 emisă de SC Flori Biosem SRL din Alba Iulia reprezentând VW Golf Variant în valoare de 2000 lei și TVA în valoare de 380 lei, care a fost înregistrată în evidență contabilă în contul 371 „Mărfuri” la 1.09.2007. Autoturismul a ieșit din gestiune societății în luna octombrie 2007, fiind emisă în acest sens factura fiscală nr. 071049/29.10.2007 către SC Metecro SRL în valoare de 2500 lei și TVA în sumă de 475 lei.

În totalul cheltuielilor cu piese auto aferente autoturismelor care nu sunt utilizate de societate în activitatea desfășurată,

valoarea pieselor pentru autoturismul Golf 4 este de 16.480 lei și este înregistrată în „conturile de cheltuieli deductibile” 611 „Cheltuieli cu întreținere și reparații” și 602 „Cheltuieli cu materiale consumabile” în baza facturilor emise de SC Super Trafic SRL, fără a prezenta un deviz de lucrări care să demonstreze pentru ce au fost utilizate piesele respective.

Cu privire la taxa pe valoarea adăugată urmare a inspecției fiscale generale, desfășurată de organele de control din cadrul ANAF s-a reținut la capitolul „TVA” din Raportul de Inspecție Fiscală din 27.10.2008, că s-a stabilit în sarcina reclamantei o obligație suplimentară de plată de 15.217 lei reprezentând TVA și 5.808 lei cu titlu de majorări de întârziere.

Organul de control în mod corect a reținut că, potrivit art.128 alin.4 lit. a din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, raportat la art.145 alin.3 lit. a din același act normativ că persoana impozabilă înregistrată la plătitor de TVA, are dreptul să deducă taxa pe valoare adăugată aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate de către o persoană impozabilă dacă bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar în situația în care bunurile achiziționate în scopuri care nu au legătură cu activitatea economică desfășurată sau sunt puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit, persoana impozabilă are obligația de a colecta taxa de valoare adăugată aferentă.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs în termenul legal reclamanta SC EUROPACK.COM SRL, criticând hotărârea ca nelegală pentru următoarele motive:

Astfel cum rezulta și din conținutul Raportului de Inspecție Fiscală (pag nr. 1) perioada supusa inspecției fiscale este 01.01.2005 - 31.12.2007, însă, sub nr. 0368/21.12.2006 a fost înregistrat Raportul de Inspecție Fiscală anterior, prin care perioada supusa verificării a fost de la 01.11.2002 pana la 31.08.2005. Desi obiectivul inspecției fiscale trebuia să fie "control anticipat asupra sumei negative de TVA in quantum de 123.888 lei" solicitata la rambursare, ea s-a transformat în inspecție fiscală generală, acest lucru fiind dovedit prin sinteza constatărilor fiscale din Capitolul VI, în care se arată că impozitul pe profit a fost verificat pe perioada 01.11.2002-31.08.2005, accesoriile fiind calculate pana la 08.12.2006, baza impozabilă a impozitului pe profit suplimentar stabilit fiind de 93.450 lei, la care a fost calculat un impozit pe profit suplimentar de 14.952 lei și majorări de întârziere.

de 9.952 lei. Constatările s-au soldat cu Decizia de Impunere nr. 3/16.12.2006 si a fost notata in evidenta pe plătitor a contribuabilului.

Or, la o succinta analiza a inspecției fiscale, concretizata prin întocmirea Raportului de Inspecție Fiscală din 27.10.2008, respectiv a Deciziei de Impunere din 27.10.2008 rezulta faptul ca, in spela, deși există o reverificare a perioadei fiscale, organele de inspecție fiscală nu au întocmit un referat de reverificare, care să fie supus aprobării conducătorului organelor de inspecție fiscală, si implicit nu există o decizie emisa de acesta prin care să se aprobe reverificarea.

Sanctiunea lipsei referatului, respectiv a deciziei emise de conducătorul organelor de inspecție fiscală constă în nulitatea absolută a oricărui act administrativ fiscal întocmit în cadrul inspecției fiscale de reverificare a perioadei impozabile, astfel că inexistentă referatului și a deciziei, conferă Raportului de Inspecție Fiscală, respectiv a Deciziei de Impunere din 27.10.2008 caracter de nelegalitate, ceea ce impune anularea acestora.

Potrivit textului de lege invocat „Inspecția fiscală va avea în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impunere.” Altfel spus, la examinarea stării de fapt fiscale în vederea stabilirii bazei de impunere, organul fiscal competent este obligat să aibă în vedere toate documentele justificative și evidențele finanțiar contabile și fiscale care constituie mijloace de probă și sunt relevante pentru stabilirea drepturilor și obligațiilor fiscale.

Cu prilejul inspecției efectuate de către inspectorii fiscali din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice Mureș - Activitatea de Inspecție Fiscală, subscrisa le-a învederat faptul că este dispusă să le acorde explicații pentru toate nelămuririle constatate pe perioada inspecției fiscale, însă aceștia nu au luat în considerare solicitările subscrisei.

Cu toate acestea, agenții de control nu au suspendat desfășurarea inspecției fiscale până la momentul la care reclamanta era în posesia acestor înscrișuri, motiv pentru care s-a finalizat controlul fiscal, concretizat în Decizia de Impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. 687-27.10.2008 și Raportul de Inspecție Fiscală încheiat la data de 27.10.2008, fără a se lua în considerare documentele anterior precizate.

Sub acest aspect, nelegalitatea actelor administrativ fiscal contestate rezidă tocmai în greșita administrare și apreciere a mijloacelor de probă, cu consecința reținerii a unei stări de fapt fiscale care nu corespunde realității.

Referitor la impozitul pe profit, a susținut că facturile au fost emise pe numele altui beneficiar și conform anexei nr. 4, s-a exclus din baza de impozitare suma de 13.523,70 lei, reprezentând cheltuieli de exploatare și a fost determinat un impozit pe profit suplimentar de 2.203 lei, majorări de întârziere de 2.356 lei și penalități de 50 lei

Este de retinut faptul ca potrivit Legii 571/2003 - privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, art.21, lit.(e) sunt deductibile: "cheltuielile de transport și cazare în țară și în străinătate, efectuate de către salariați și administratori", iar cheltuiala în cauză este o cazare a administratorului firmei în străinătate ocasionată de interes comercial.

Motivul pentru care respectiva cheltuială nu a fost luată în considerare, este că factura nu era emisă pe numele firmei SC Europack Com SRL, ci pe numele administratorului, în persoana d-lui Ciarpaglini Marco.

Referitor la cheltuielile deductibile, care nu au la bază un document justificativ, respectiv sunt documente care nu s-a arătat că conțin elementele obligatorii prevăzute de lege, potrivit Anexei 6 s-au exclus din baza de impozitare suma de 31.344,84 lei, reprezentând cheltuieli de exploatare și a fost determinat un impozit pe profit suplimentar de 5.016 lei, majorări de întârziere de 2.360 lei, întrucât, respectivele documente nu au completate toate datele de identificare ale firmei SC Europack Com SRL, așa cum furnizorii bunurilor și serviciilor l-au înscris pe facturi.

Așa cum se prezintă și în nota explicativă și este preluat și în Raportul de Inspectie Fiscală, SC Europack Com SRL a corectat documentele în timpul controlului, aspect neluat în considerare de inspectorii fiscale pe motiv că nu îndeplinesc calitatea de document justificativ, potrivit Legii nr. 1850/2004, iar reconstituirea lor trebuia făcută în maxim 30 zile de la data înregistrării în contabilitate.

Pct. 81 ind.1 din normele de aplicare a Codului fiscal, aprobat prin HG nr. 44/2004, a fost introdus prin HG nr. 1579/2007 și este aplicabil numai de la 01 ianuarie 2008, și deci, cu siguranță, organele fiscale nu cunoșteau la data controlului caracterul actelor normative interpretative și modul în care aceste operează. Potrivit art. 67 din Legea nr. 24/2000 - privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative - (1) Intervențiile legislative pentru clarificarea sensului unor norme legale se realizează printr-un act normativ interpretativ de același nivel cu actul vizat, prin dispozitii interpretative cuprinse într-un nou act normativ sau prin modificarea dispoziției al cărui sens trebuie clarificat. (2) Interpretarea legală intervenită potrivit alin. (1) poate confirma sau, după caz, infirma ori modifica interpretările judiciare, arbitrale sau administrative, adoptate până la acea dată, cu respectarea drepturilor câștigate".

În mod logic, acest act normativ interpretează art.159 din Legea nr. 571/2003 care este în vigoare încă din 2003, și în concluzie, reclamanta consideră că, impozitul pe profit suplimentar de 5.016 lei și majorările de întârziere de 2.360 lei sunt nejuste.

Cu privire la deducerea cheltuielilor aferente achiziționării de bunuri care nu sunt utilizate în scopul obținerii de venituri, arată că prin Anexa 11 s-a stabilit impozit pe profit suplimentar de 1.573 lei și majorări de întârziere de 938 lei.

Organele de inspectie fiscală au recunoscut că au luat act de prevederile contractului cu SC Intel Jobs SRL, în care SC Europack

de întârziere de 4.495 lei și penalități de 32 lei, și că în anexa 21 este prezentată o listă a cheltuielilor cu piesele de schimb, care cuprinde:

- Factura 43151/25.08.2005 în suma de 8.571 lei fără TVA care a fost supusă controlului anterior și deci constatarea nu are obiect;
- Facturile 5566002/12.06.06, 5566003/12.06.06, 5566195/26.06.06, 5566610/20.07.06, 5566398/06.07.06, 5566840/03.08.06, 3711328/14.05.07, 3711722/31.05.07, 3712097/18.06.2007 emise de Super Trafic reprezentând piese auto pentru Golf 4 în valoare de 13.480 lei fără TVA.

În fapt aşa cum rezultă și din cuprinsul procesului verbal, autoturismul a fost achiziționat la data de 03.10.2005 de la SC Flori Biosem SRL, Alba Iulia și a fost vândut la 29.10.2007 la SC Metecro SRL, și în consecință, toate cheltuielile cu reparările se referă la o perioadă la care autoturismul era în proprietatea firmei chiar dacă nu a fost reflectat în contabilitate decât în luna septembrie 2007, deoarece factura de achiziție nu a fost transmisă firmei ce asigură evidența contabilă. Cu toate că citează tot circuitul autoturismului, inspectorii fiscali afirmă că societatea nu poate face dovada ca autoturismul Golf IV era în patrimoniul societății ca și mijloc fix, aspect incredibil, motiv pentru care constatarea este nejustificată.

- Referitor la facturile 200019/20.02.07, 3711927/11.06.07 și 3711853/ 06.06.07 în valoare totală de 1.821,42 lei fără TVA reprezentând piese de schimb pentru Mini Cooper aspectele de nelegalitate au fost dezvoltate anterior, astfel că recurenta a făcut doar trimitere la acele argumente;
- Referitor la factura 9843543/06.09.2005 în valoare de 1.827,82 lei reprezentând piese de schimb Audi A6 deși a fost specificat că au fost folosite la alt tip de mașină din firmă, a fost vorba despre o Turbosuflantă care nu s-a găsit la tipul respectiv, pentru că Nomenclatura de facturare a furnizorului nu a permis acestuia să vândă decât sub această denumire, pentru a realiza descărcarea gestiunii corespunzător.

În ceea ce privește TVA-ul, s-au susținut următoarele considerente:

În primul rând, referitor la prevederile legale încălcate și menționat că organul de control a ținut cont doar de regula generală referitoare la taxa pe valoarea adăugată prevăzută la art.145, alin.(3) lit.a) din Codul fiscal aprobat prin Legea nr.571/2003, cu modificările și completările ulterioare valabile la data de 31.12.2004, dar nu a ținut cont și de celelalte prevederi din Titlul VI din Codul fiscal referitoare la taxa pe valoarea adăugată, astfel:

Astfel, s-au reiterat argumentele avute în vedere cu ocazia motivării nelegalității stabilirii impozitului pe profitul suplimentar, pentru pct. 3, 4 și 9 din cererea de recurs.

Prin întâmpinare, părâta DGFP Mureș a solicitat respingerea recursului, ca nefondat, susținând în esență următoarele:

Recurenta în perioada martie 2005 – februarie 2007, S.C. ~~EUROPACK COM~~ S.R.L. a dedus cheltuieli în valoare totală de 13.523,70 lei, înregistrate în conturile 602 „Cheltuieli cu materiale consumabile”, 628 „Alte cheltuieli cu servicii prestate de terți” și 625 „Cheltuieli cu deplasări, detașări, transferuri”.

Pe cale de consecință, organele de control au concluzionat că facturile fiscale în cauză nu sunt documente justificative pentru înregistrarea valorii acestora în categoria cheltuielilor de exploatare ale firmei, unitatea majorând nejustificat cheltuielile deductibile, diminuând astfel baza impozabilă la calculul impozitului pe profit, motiv pentru care au calculat în sarcina acesteia impozit pe profit suplimentar în sumă de ~~2.203~~ lei, precum și majorări de întârziere în sumă de ~~2.356~~ lei și penalități de întârziere în quantum de ~~52~~ lei.

De altfel, recurenta S.C. ~~EUROPACK COM~~ S.R.L. aduce argumente doar pentru factura fiscală nr. 42401/1/10.02.2007 în valoare de ~~241,50~~ lei reprezentând "cazare Austria Goetlesbrunn", susținând faptul că această cheltuială este o cazare a administratorului firmei în străinătate ocasionată de interes comercial.

Prin urmare, în temeiul art. 21 alin. (4) lit. f) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal coroborat cu prevederile art. 6 alin.(1) din Legea contabilității nr. 82/1991, organul fiscal în mod legal a reținut că nu sunt deductibile la calculul profitului impozabil cheltuielile înregistrate în contabilitate care nu au la baza un document justificativ, prin care, potrivit legii, să se facă dovada intrării în gestiune și a efectuării operațiunilor economice.

În ceea ce privește impozitul pe profit contestat în suma de ~~2.016~~ lei și majorările de întârziere aferente în suma de ~~2.360~~ lei, s-a susținut că în perioada ianuarie 2005 - decembrie 2007, S.C. ~~EUROPACK COM~~ S.R.L. a înregistrat în conturile 628 „Alte cheltuieli cu servicii prestate de terți”, 602 „Cheltuieli cu materiale consumabile”, respectiv 332 „Lucrări în curs” (finalizate până la data verificării), suma de ~~31.345~~ lei, în baza unor facturi fiscale în care nu sunt înscrise datele de identificare ale cumpărătorului: codul unic de înregistrare fiscală, număr de înregistrare la Registrul Comerțului și adresa la care cumpărătorul își are sediu, elemente obligatorii prevăzute de formularul tipizat - cod 14-4-10/A. Întrucât documentele în cauză nu constituie documente legale de justificare a cheltuielilor, deoarece nu furnizează informațiile prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală au stabilit suplimentar în sarcina unității impozit pe profit în suma de ~~5.013~~ lei, majorări de întârziere în suma de ~~2.360~~ lei și penalități de întârziere în suma de ~~8~~ lei.

Prin urmare, în condițiile în care facturile fiscale în cauză nu conțin toate elementele obligatorii prevăzute de lege, în mod corect organele administrativ jurisdicționale au reținut că

20

acestea nu au calitatea de document justificativ și au calculat impozit pe profit și accesoriu în sarcina reclamantei.

In ceea ce privește impozitul pe profit în suma de 1.573 lei și majorările de întârziere aferente în suma de 988 lei, precum și taxa pe valoarea adăugată în quantum de 1.860 lei, la care au fost calculate majorări de întârziere aferente în suma de 392 lei, se arată că, în luna noiembrie 2006, S.C. EUROPACK COM S.R.L a înregistrat în evidență contabilă factura fiscală nr. 8700872/08.11.2006 emisă de S.C. ROLEX FASHION S.R.L., reprezentând „40 buc geaca uomo” în valoare totală de 1.568,20 lei și T.V.A. aferentă în sumă de 1.368,20 lei.

Astfel, reclamanta a înregistrat în contul 603 „Cheltuieli privind materiale de natură obiectelor de inventar”, cheltuieli deductibile în valoare de 1.862 lei aferente achiziționării articolelor de vestimentație menționate, care, la data controlului, nu existau în stoc și nici nu au fost facturate către un alt beneficiar.

În consecință, organele fiscale în mod corect au concluzionat că, din documentele verificate, nu rezultă că bunurile achiziționate sunt aferente vreunei lucrări executate de un subantreprenor, acestea fiind evidențiate în contul 303 „Obiecte de inventar” și nu în contul 332 „Lucrări în curs” sau 302 „Materiale consumabile”, conturi de cheltuieli de exploatare în care sunt evidențiate toate achizițiile aferente lucrărilor contractate.

Referitor la impozitul pe profit în suma de 2.550 lei și la majorările de întârziere aferente în suma de 1.551 lei, precum și la taxa pe valoarea adăugată în suma de 1.345 lei și majorările de întârziere aferente în suma de 198 lei, s-a precizat că S.C. EUROPACK COM S.R.L. a înregistrat în evidență contabilă în perioada supusă verificării, cheltuieli cu amortizarea în valoare de 8.858 lei și cheltuieli cu piese auto în valoare de 7.080 lei, aferente mijloacelor de transport marca Renault Kangoo în valoare totală de 45.186 lei, achiziționate din Germania la data de 21.04.2005.

Prin urmare în temeiul art. 21 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, raportat la art. 24 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din același act normativ s-a reținut că, mijlocul fix amortizabil este orice imobilizare corporală care este deținută și utilizată în producția, livrarea de bunuri sau în prestarea de servicii, pentru a fi închiriat terților sau în scopuri administrative, și în consecință, s-a apreciat că, în mod legal organele de control au stabilit în sarcina S.C. EUROPACK COM S.R.L. impozit pe profit suplimentar în sumă totală de 2.550 lei, aferent cheltuielilor cu amortizarea în sumă de 8.856,36 lei și aferent cheltuielilor cu piese auto/reparații în valoare totală de 7.080,35 lei, majorările de întârziere aferente în quantum de 1.551 lei aferente impozitului pe profit.

Referitor la dreptul de deducere asupra taxei pe valoarea adăugată, organul administrativ fiscal a reținut în mod corect ca potrivit art. 145 alin. (3) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, taxa pe valoarea adăugată aferentă serviciilor care au fost prestate sau care urmează a fi prestate firmei este deductibilă doar în situația în care serviciile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile.

Referitor la impozitul pe profit în suma de 6.828 lei și la majorările de întârziere aferente în suma de 4.210 lei, precum și la taxa pe valoarea adăugată în suma de 7.726 lei, majorările de întârziere aferente în suma de 2.990 lei și penalitățile de întârziere în sumă de 40 lei, s-a arătat că, în perioada supusă verificării, S.C. EUROPACK COM S.R.L. a înregistrat în evidență contabilă cheltuieli aferente autoturismului marca Mini Cooper, în valoare totală de 7.026,68 lei și cheltuieli cu amortizarea mijlocului fix în valoare de 32.973,25 lei.

Întrucât autoturismul marca Mini Cooper în valoare totală de 79.135,63 lei, achiziționat în baza Contractului de leasing financiar nr. SGL 5769/08.10.2005 încheiat cu S.C. BRD Segelease S.R.L. din București și autoturismul de lux marca BMW X5, în baza unui contract de leasing financiar încheiat cu S.C. Egnatia Leasing S.R.L., în valoare de 164.475 lei, nu pot justifica prin utilizarea lor în vederea desfășurării activității economice a firmei, realizarea unor operațiuni taxabile, conform art. 21 alin. (1) și alin. (3) lit. n) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, s-a apreciat că în mod corect organele fiscale au stabilit în sarcina reclamantei impozit pe profit în suma de 4.210 lei și majorări de întârziere aferente în suma de 4.210 lei, precum și taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de 7.726 lei, majorări de întârziere în quantum de 2.990 lei și penalități de întârziere aferente în sumă de 40 lei.

Referitor la impozitul pe profit în suma de 5.083 lei, la majorările de întârziere aferente în suma de 4.495 lei și penalitățile de întârziere aferente în suma de 32 lei, precum și la taxa pe valoarea adăugată în suma de 4.144 lei, majorările de întârziere aferente în suma de 1.677 lei și penalitățile de întârziere aferente în sumă de 14 lei s-a arătat că, S.C. EUROPACK COM S.R.L. a înregistrat în categoria cheltuielilor deductibile, suma de 29.944,33 lei aferentă achiziționării de piese auto și reparațiilor efectuate la autoturismele Audi A4, Audi A6, Golf 4, care nu erau în patrimoniul societății în perioada la care se referă cheltuielile. Totodată, societatea a înregistrat cheltuieli de întreținere și reparații în quantum de 1.224,42 lei cu autoturismul Mini Cooper, care nu este utilizat de societate în scopul obținerii de venituri.

Prin urmare în mod corect s-a reținut că în categoria cheltuielilor cu deductibilitate limitată intră cheltuielile de funcționare, întreținere și reparații aferente autoturismelor

folosite de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice, deductibile limitat la cel mult un singur autoturism aferent fiecărei persoane fizice cu astfel de atribuții

Referitor la taxa pe valoarea adăugată aferenta pieselor auto și reparațiilor în cauză, deduse de reclamantă, în mod corect s-a reținut ca potrivit art.128 alin. (4) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, raportat la art. art.145 alin.(3) lit. a) din același act normativ, persoana impozabilă înregistrată ca plătitor de T.V.A. are dreptul să deducă taxa pe valoarea adăugată aferentă bunurilor care i-au fost livrate sau urmează să îi fie livrate de către o persoană impozabilă, dacă bunurile achiziționate sunt destinate utilizării în folosul operațiunilor sale taxabile, iar în situația în care bunurile achiziționate în scopuri care nu au legătura cu activitatea economică desfășurată sau sunt puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit, persoana impozabilă are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferenta.

Examinând hotărârea atacată prin prisma acestor considerente, precum și din oficiu, potrivit art. 304 ind. 1 Cod procedură civilă, Curtea constată următoarele:

Referitor la susținerile recurenței, vizând nelegalitatea deciziei de impunere și a actelor ce au precedat-o (în speță Raportul de Inspecție Fiscală din 20.10.2008), precum că organele fiscale ar fi procedat la o verificare, deși anterior societatea a fost controlată, fiind astfel finalizat Raportul de Inspecție Fiscală din 8.12.2006, și că au fost astfel încălcate disp. art. 105 alin. 3 din Codul de procedură fiscală, Curtea apreciază că aceste susțineri sunt neîntemeiate, întrucât, după cum a reținut și prima instanță, deși ambelor controale le este comună perioada 01.01.-31.08.2005, obiectivele inspecțiilor fiscale sunt diferite (fila 96 și 148 dosar de fond). Astfel, primul control, cel din 2006 viza verificarea anticipată asupra sumei negative de TVA în quantum de 21.883 lei, iar al doilea, a reprezentat o inspecție fiscală generală, potrivit art. 96 alin. 1 lit. a din OG nr. 92/2003.

În ceea ce privește constatările din actele administrative atacate, Curtea reține următoarele:

1. Referitor la impozitul pe profit în sumă de 2.203 lei, cu majorări de întârziere de 1.356 lei și penaltăți de întârziere de 72 lei, este de observat că în cuprinsul contestației (fila 124), reclamanta nu a motivat acest punct contestat, limitându-se să indice textul de lege aplicabil în cauză, după ce motivează doar faptul că factură ce a generat impozitul de 39 lei și majorări

de întârziere de ~~21~~ lei a fost emisă pe numele administratorului societății. De altfel reclamanta a fost exonerată de la plata acestui impozit, astfel că acest aspect nu a făcut obiectul prezentului recurs.

Pe de altă parte însă, potrivit pct. 2.4 din Ordinul nr. 519/2005 al Președintelui A.N.A.F., organul de soluționare competent (în cauză, DGFP Mureș – Biroul Soluționare Contestații) nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv; iar soluția în cazul în care contestația este nemotivată, este prevăzută de pct. 12.1 lit. b din același ordin.

2. În ceea ce privește impozitul pe profit de ~~3.016~~ lei și majorări de întârziere, de ~~2.360~~ lei, organele de inspecție au constatat că aceste obligații fiscale sunt datorate, întrucât facturile, în cauză nu au completate toate datele de identificare ale SC EUROPACK COM SRL.

În opinia reclamantei recurențe, aceste obligații au fost stabilite în mod nelegal, întrucât societatea a corectat documentele justificative în timpul controlului, aspect neluat în considerare de inspectorii fiscale, care de altfel prin bararea documentelor (pentru a împiedica contribuabilul să-și corecteze unele deficiențe) au compromis rolul activ care trebuia exercitat în activitatea de control.

În raport de dispozițiile legale aplicabile în materie, în raport de care reclamanta apreciază nelegalitatea impozitului pe profit suplimentar, Curtea reține următoarele:

Potrivit art. 159 Cod fiscal, informațiile înscrise în facturi pot fi corectate, în funcție de transmiterea sau nu a documentului către beneficiar, iar potrivit pct. 5 din Cap. A al Ordinului nr. 1850/2004 al Ministrului Finanțelor Publice, corectarea se face în toate exemplarele și se confirmă prin semnatura persoanei care a întocmit/corectat documentul justificativ, menționându-se data efectuării corecturii (alin. 3).

În același sens sunt și prevederile pct. 81 ind. 2 alin. 3 din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal (și nu pct. 81 ind. 1 alin. 2 cum a susținut reclamanta recurentă, care nu are legătură cu prezenta cauză), care dispun că TVA poate fi dedusă dacă pe perioada desfășurării inspecției furnizorul/prestatorul a corectat documentele respectiv, în conformitate cu art. 159 Cod fiscal.

Or, este lesne de observat că, corectarea documentelor trebuie să fie făcută de emitentul documentelor (în speță, facturile) și nicidecum de beneficiar, după cum este cazul recurenței; astfel că soluția primei instanțe este la adăpost de critici sub acest aspect.

3. Referitor la impozitul pe profit suplimentar de 100.000 lei și majorări de întârziere de 10.000 lei, stabilit ca urmare a deducerii, a unor cheltuieli aferente achiziționării de bunuri care nu sunt utilizate în scopul obținerii de venituri, cheltuieli reprezentate de achiziționarea a 40 bucăți „geci uomo” de la SC ~~TECHNOCOM SRL~~, Curtea constată, în acord cu organele fiscale și instanța de fond, că acestea au fost înregistrate în contabilitate dar au fost inexistente în stoc la data controlului fiscal, și nu au fost nici refacturate către alt cumpărător.

În raport de această stare de fapt, reclamanta a invocat atât în contestație, în acțiunea introductivă, cât și în cererea de recurs că acestea au fost achiziționate ca urmare a contractului încheiat cu SC ~~TECHNOCOM SRL~~, obligația recurenței fiind aceea de a pune la dispoziție echipamente de protecție.

Deși recurența a invocat lipsa rolului activ al organelor de control aşa cum este prevăzut de art. 94 alin. 2 lit. d din Codul fiscal, prin faptul că nu au fost cerute relații de la terți, în speță partenerul contractual, Curtea apreciază că aceste susțineri sunt neîntemeiate.

Fără a nega rolul activ al inspecției fiscale, aşa cum acesta este reglementat de art. 94 din Codul fiscal, este de observat însă că recurența nu a justificat în nici un fel propriile afirmații. Astfel, a susținut că respectivele jachete ar fi echipament de protecție, fără însă a produce vreo dovedă în acest sens; și mai mult, în cuprinsul raportului de inspecție fiscală s-a reținut că în perioada aprilie 2005 – decembrie 2007 societatea reclamantă nu a avut angajați, lucrările fiind date în antrepriză terților.

Și nu în ultimul rând, este ilologic să se susțină de către reclamantă că inspecția fiscală nu ar fi respectat dispozițiile art. 94 din Codul fiscal, referitoare la rolul activ concretizat în verificarea stării de fapt și a celor invocate în apărare de recurenți, în condițiile în care reclamanta nu a probat propriile alegații, referitoare la destinația gecilor, și nici măcar a susținerii că

acestea ar reprezenta echipamente individuale de protecție a muncii, în sensul art. 4.4 din contractul cu SC INTEL JOBS SRL.

4. În ceea ce privește impozitul pe profit suplimentar de 2.550 lei și majorări de 1.551 lei, stabilit ca urmare a deducerii cheltuielilor aferente întreținerii autovehiculelor marca Renault Kangoo, și implicit eliminarea bazei impozabile cu suma de 15.186 lei, Curtea apreciază că aceste cheltuieli sunt nedeductibile întrucât, de la data achiziționării și până la data controlului, autoturismele nu au fost înmatriculate, astfel că reclamanta nu a făcut dovada că aceste bunuri reprezintă un mijloc fix proprietatea reclamantei, și pe cale de consecință, nici cheltuielile aferente întreținerii acestora nu ar putea reprezenta cheltuieli deductibile, nefiind făcută proba nici în ceea ce privește condiția, realizării de venituri ca urmare a utilizării acestor autovehiculelor.

Nu poate fi reținută în acest sens, susținerea reclamantei potrivit căreia, existența unui autovehicul în proprietate, determină cheltuieli de întreținere, întrucât acest truism nu este de natură a proba îndeplinirea de către cheltuielile efectuate de reclamantă a condiției deductibilității. și cu atât mai puțin, nu se poate susține că autovehicolele ar fi fost utilizate în afara drumurilor publice, pe șantier, în condițiile în care recurrenta nu avea angajați care să conducă și să utilizeze aceste autovehicul în perioada aprilie 2005 – decembrie 2007.

5. Referitor la deducerile, apreciate nelegale de către organele de control și de către instanța de fond, pentru care au fost stabilite impozit pe profit suplimentar de 6.828 lei și majorări de întârziere de 4.210 lei, reclamanta recurrentă a susținut că în cauză sunt aplicabile disp. art. 21 alin. 3 lit. n din Legea nr. 571/2003.

După cum se observă, textul de lege precitat reglementează două situații diferite, respectiv una care vizează deductibilitatea cheltuielilor de funcționare, întreținere și reparării aferente autoturismelor folosire de angajații cu funcții de conducere și de administrare ai persoanei juridice; și cealaltă care stabilește că deductibilitatea cheltuielilor cu parcoul auto trebuie justificată cu documente legale.

[Handwritten signature]

17/8

Or, este lesne de observat că, corectarea documentelor trebuie să fie făcută de emitentul documentelor (în speță, facturile) și nicidecum de beneficiar, după cum este cazul recurentei; astfel că soluția primei instanțe este la adăpost de critici sub acest aspect.

3. Referitor la impozitul pe profit suplimentar de 1.572 lei și majorări de întârziere de 2.360 lei, stabilit ca urmare a deducerii, a unor cheltuieli aferente achiziționării de bunuri care nu sunt utilizate în scopul obținerii de venituri, cheltuieli reprezentate de achiziționarea a 40 bucăți „geci uomo” de la SC ROMEX FASHION SRL, Curtea constată, în acord cu organele fiscale și instanța de fond, că acestea au fost înregistrate în contabilitate dar au fost inexistente în stoc la data controlului fiscal, și nu au fost nici refacturate către alt cumpărător.

În raport de această stare de fapt, reclamanta a invocat atât în contestație, în acțiunea introductivă, cât și în cererea de recurs că acestea au fost achiziționate ca urmare a contractului încheiat cu SC ROMEX FASHION SRL, obligația recurentei fiind aceea de a pune la dispoziție echipamente de protecție.

Deși recurenta a invocat lipsa rolului activ al organelor de control aşa cum este prevăzut de art. 94 alin. 2 lit. d din Codul fiscal, prin faptul că nu au fost cerute relații de la terți, în speță partenerul contractual, Curtea apreciază că aceste susțineri sunt neîntemeiate.

Fără a nega rolul activ al inspecției fiscale, aşa cum acesta este reglementat de art. 94 din Codul fiscal, este de observat însă că recurenta nu a justificat în nici un fel propriile afirmații. Astfel, a susținut că respectivele jachete ar fi echipament de protecție, fără însă a produce vreo dovedă în acest sens; și mai mult, în cuprinsul raportului de inspecție fiscală s-a reținut că în perioada aprilie 2005 – decembrie 2007 societatea reclamantă nu a avut angajați, lucrările fiind date în antrepriză terților.

Și nu în ultimul rând, este ilogic să se susțină de către reclamantă că inspecția fiscală nu ar fi respectat dispozițiile art. 94 din Codul fiscal, referitoare la rolul activ concretizat în verificarea stării de fapt și a celor invocate în apărare de recurenți, în condițiile în care reclamanta nu a probat propriile alegații, referitoare la destinația gecilor, și nici măcar a susținerii că

[Handwritten signature]

110

Prima situație nu este aplicabilă în cauză, întrucât administratorul societății beneficiază de deductibilitatea cheltuielilor ocasionate de întreținerea unui alt autoturism, marca BMW X5, achiziționat în sistem leasing, aspect necontestat de altfel de către reclamantă, însă în ceea ce privește susținerile acesteia, precum că societatea ar avea un parc auto pus la dispoziție subcontractanților, pentru realizarea lucrărilor, nu pot fi reținute ca pertinente de către instanța de control judiciar.

Aceasta întrucât reclamanta-recurentă nu a justificat în nici un fel existența acestui parc, care a fost doar afirmată, nu a indicat componenta acestui parc, și cu atât mai puțin natura lucrărilor ce se impun a fi executate de partenerii subcontractanți cu utilaje, vehicule din parcul auto al reclamantei.

De altfel, după cum deja s-a stabilit, reclamanta nu avea angajați care să desfășoare vreo activitate productivă, același lucru fiind valabil și pentru parcul auto.

6. În ceea ce privește impozitul suplimentar de 5.083 lei, cu majorări de întârziere de 4.425 lei și penalități de întârziere de 32 lei, ca urmare a înregistrării în contabilitate a unor cheltuieli nedeductibile, ocasionate de achiziționarea de piese auto, Curtea apreciază că obligația fiscală instituită de organele de control este datorată legal de către reclamantă.

Astfel, este de observat că în ceea ce privește autoturismul VW Golf acesta a fost înregistrat în evidența contabilă doar în anul 2007, deși anterior, potrivit decontului justificativ acesta fusese reparat cu ajutorul pieselor auto achiziționate în acest sens, în 2005. Or, în raport de această stare de fapt, necontestată de reclamantă (fila 131), nu se poate reține că ar fi fost făcută dovada că piesele auto ar fi fost utilizate pentru reparațiile (în quantum de 16.480 lei) de autoturismului VW Golf (cu valoarea contabilă de 2.000 lei); autovehicul care, de altfel nici nu era evidențiat în contabilitatea societății la data achiziționării pieselor auto; aşa încât aceste cheltuieli nu dau dreptul la deducere, potrivit art. 21 alin. 3 lit. n din Codul fiscal.

Referitor la facturile reprezentând documente justificative pentru autoturismul Mini Cooper, prin care au fost achiziționate piese de schimb, Curtea apreciază că, potrivit aspectelor expuse la pct. 5, nu se impune reiterarea acestora, opinia instanței fiind că aceste cheltuieli nu sunt deductibile.

În ceea ce privește factura prin care a fost achiziționată o turbosuflantă pentru autoturismul Audi A6, Curtea reține că, pe de o parte, acest autovehicul nu a fost evidențiat în contabilitatea societății în perioada la care se referă cheltuielile ocazionate de achiziționarea turbosuflantei, și că, pe de altă parte, potrivit facturii fiscale, rezultă că piesele de schimb corespund unui alt tip de autovehicul. Nu pot fi reținute în acest din urmă caz, susținerile recurentei, precum că inspectia fiscală nu ar fi exercitat un rol activ, întrucât, în opinia recurentei, acesta ar fi trebuit să constează în probarea de către organele de control a unui alt stări de fapt decât cea susținută de reclamantă; ceea ce este inadmisibil, pentru că astfel s-ar ajunge la situația, inacceptabilă, ca sarcina probei să revină inspectiei fiscale și nu contribuabilului, pentru o stare de fapt prezentată tocmai de contribuabil.

7. Referitor la stabilirea obligației fiscale suplimentare de plată în contul TVA a sumei de 15.217 lei cu majorări de întârziere de 5.808 lei, reclamanta a susținut că ar fi fost încălcate prevederile art. 134 alin. 3 și 5, art. 138 din Codul fiscal, fără a preciza în ce fel au fost eludate aceste dispoziții, care sunt de altfel doar enumerate, reclamanta făcând referire în motivarea recursului la TVA-ul aferent facturii emise de SC RODEK FASHION SRL pentru achiziționarea gecilor, al facturilor vizând piesele auto necesare reparațiilor autoturismelor Renault Kangoo, Mini Cooper, precum și pentru factura aferentă achiziționării de piese auto (pentru VW Golf 4, Audi A4 și Audi A6).

Potrivit art. 145 din Codul fiscal, dreptul de deducere pentru achizițiile de mai sus, este incident dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul unor operațiuni taxabile, ceea ce nu este cazul în speța dedusă judecății, argumentele instanței de control judiciar fiind expuse cu prilejul verificării fiecărei achiziții în parte, stabilindu-se aşadar că aceste achiziții nu au respectat cerința legală prevăzută de art. 145 alin. 3 lit. c din Codul fiscal.

Reclamanta invocă nesocotirea de către instanța de fond a prevederilor art. 134 alin. 3 și 5 și ale art. 138 Cod fiscal, însă Curtea apreciază că acestea nu sunt aplicabile în materie, întrucât acestea vizează ipoteza în care taxa este deductibilă, dispozițiile făcând referire la exigibilitatea taxei și la baza de impozitare. Or aceste pierderi presupun ca dreptul de deducere să fie deja

stabilit, cu certitudine, aplicarea lor firească fiind aşadar ulterioară aplicării prevederilor art. 145 Cod fiscal, care de altfel reclamă aplicarea prevederilor art. 134 și art. 138 doar ulterior.

În aceste condiții, întrucât nu au fost identificate și alte motive care să atragă reformarea hotărârii atacate, ca urmare a examinării acesteia și din oficiu, potrivit art. 304 ind. 1 Cod procedură civilă, Curtea va păstra hotărârea atacată ca legală și temeinică, respingând ca atare recursul promovat în cauză, potrivit dispozițiilor art. 312 alin. 1 Cod procedură civilă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursul formulat de **SC EUROPACK COM SRL**, cu sediul în Târgu Mureș, str. Borzești nr. 1, jud. Mureș, împotriva sentinței nr. 450/22.04.2010 pronunțată de Tribunalul Mureș, în dosar nr. 301/102/229.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședința publică din 05 noiembrie 2010.

Președinte,

Mihai Iancu

Judecător,

*Iancu Gabriel
Bogdan*

Judecător,

Dr. Andreea Cîrto

Grefier,

Dorin Popescu

red. I.N.G.
dact. Sz.C
2 exemplare
jud.fond. CI Muresan
13 dec.2010